

หัวข้อวิทยานิพนธ์	มาตรการทางกฎหมายในการต่อต้านการทุจริตของภาครัฐ
ชื่อผู้เขียน	จำเอนอรุณ หมั่นวงศ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ ดร. ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมตรวจสอบการทุจริตของภาครัฐตามกฎหมายไทยเปรียบเทียบกับมาตรการในการต่อต้านการทุจริตของภาครัฐในต่างประเทศ และเพื่อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุงกฎหมายที่ใช้เป็นมาตรการในการต่อต้านการทุจริตของภาครัฐในประเทศไทยเพื่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด

จากการศึกษาพบว่า การดำเนินการตามมาตรการทางกฎหมายที่ใช้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของภาครัฐในประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยองค์กระบวนที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญคือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของรัฐบาล คือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยมีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน และยังมีหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของภาครัฐอีกหลายหน่วยงาน ซึ่งในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทำให้เกิดปัญหาทางปฏิบัติ ได้แก่ ปัญหาการขาดหน่วยงานกลางที่มีความเป็นอิสระในการใช้อำนาจหน้าที่ในการต่อต้านการทุจริต ปัญหากระบวนการตามกฎหมายที่ใช้ในการต่อต้านการทุจริตในปัจจุบันไม่ได้ให้อำนาจกับเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินและเรียกทรัพย์สินที่ได้จากการทุจริตคืนให้กับรัฐ ปัญหาการใช้สิทธิในการกล่าวหาผู้กระทำความผิดต่อผู้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงมีระยะเวลาที่ไม่เหมาะสม และปัญหาการไม่มีกฎหมายใช้บังคับในเรื่องมาตรฐานพฤติกรรมทางจริยธรรม ซึ่งในทางปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายนั้น หน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจะต้องเป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระที่แท้จริง โดยปราศจากการแทรกแซงจากองค์กรใดๆ และจะต้องเป็นศูนย์กลางในการต่อต้านการทุจริตทั้งภายในประเทศและการประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ และในการดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการของกฎหมายพบว่าเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายมีอำนาจหน้าที่อันจำกัด

การใช้สิทธิในการกล่าวหาผู้กระทำผิดต่อผู้มีอำนาจหน้าที่ได้กำหนดระยะเวลาสั้นเกินไป แม้ว่า มีหน่วยงานหลายหน่วยงานมีมาตรการในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ยังคงมีปัญหาในการทุจริตที่เกิดขึ้นจากเจ้าหน้าที่ที่ขาดคุณธรรม

จากปัญหาดังกล่าว ผู้เขียนจึงเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหา คือ ปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และ พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ให้เป็น พระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหน่วยงานกลางเพียงหน่วยงานเดียวที่มี อำนาจหน้าที่ในเรื่องเป็นศูนย์กลางในการบูรณาการงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ของภาครัฐภายในประเทศและการประสานงานในเรื่องที่เกี่ยวกับการทุจริตระหว่างประเทศ ให้อำนาจหน้าที่กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินการเกี่ยวกับการยึด หรืออายัดทรัพย์สินของ ผู้ถูกกล่าวหาได้ในทุกกรณีที่ถูกกล่าวหา และกำหนดให้มีวิธีในการเฝ้าระวังหรือตรวจสอบทางการเงิน กับธนาคารเกี่ยวกับเส้นทางการเงินที่จะต้องมีการแจ้งเตือนก่อนการกระทำผิด หรือติดตามเส้นทาง การเงินที่กระทำผิดแล้วทั้งภายในและภายนอกประเทศไว้ เพื่อการติดตามเอาทรัพย์สินคืนให้กับรัฐ โดยความ ร่วมมือระหว่างประเทศ และให้กำหนดเป็นข้อบังคับเกี่ยวกับการเก็บรักษาสมุดบัญชีและบันทึกหลักฐาน การเปิดเผยเอกสารบัญชีการเงินและมาตรฐานการจัดทำและการตรวจสอบบัญชี ให้กำหนดระยะเวลาใน การใช้สิทธิกล่าวหาจากระยะเวลาไม่เกินห้าปีเป็นไม่เกินสิบปีนับแต่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากตำแหน่งไปแล้ว และให้มีประกาศคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์มาตรฐานพฤติกรรมทางจริยธรรม โดยกำหนด หลักเกณฑ์มาตรฐานพฤติกรรมทางจริยธรรมในเรื่องการแก้ไขปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน การเป็นผู้รับเหมาและการจัดซื้อจัดจ้าง การเลื่อนเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่ง และการแก้ไขปัญหา การทุจริตเชิงนโยบาย

Thesis Title	Legal Measures to Against Corruption of Government Sector
Author	Petty Officer First Class Arun Muenwong
Thesis Advisor	Professor Dr.Phaisith Phipatanakul
Department	Law
Academic Year	2014

ABSTRACT

The objective of this thesis is the study and analysis of the problem about control of corruption in the Thai public sector of Thai law in comparison with anti-corruption measures in other countries. Also to suggest improvement in the Thai law for anti-corruption and the efficiency of these laws.

From this study we find that the process of execution of the laws that are used for anti-corruption in the public sector of Thailand are carried out primarily by the NACC (National Anti-Corruption Commission) and the PACC (Public-Sector Anti-Corruption Commission) both commissions are set up under the Organic law and have the power to investigate and judge government officers for corruption while they are still in office. There are also other investigative commissions for further advancement of anti-corruption in the Thai public sector. We find there are at the present time problems with the Thai anti-corruption laws as written where there is no commission that has the power to pursue with sufficient depth and detail, anti-corruption investigations in the Thai public sector that involves cooperation with foreign countries. Another problem is that existing anti-corruption laws do not allow the anti-corruption commission to sue corrupt public officials for assets they have misappropriated for return to the public sector accounts. Also the time limit for interrogation of criminal suspects is too short, thus not allowing sufficient detail to emerge in investigations of public sector corruption. There are also no laws governing the morality of the government officers. However the commissions that execute the anti-corruption laws need to be able to operate and execute autonomously and they need to be the central authorities for anti-corruption agencies in Thailand and also between foreign entities and states. Presently agents of the anti-corruption commissions have limited policing powers. Also the time limit for prosecution of public officials on criminal corruption charges is too short.

There are many organizations for the promotion of good morality for government officers, their morality remains low due mainly to corruption.

From these problems stated the writer has the following recommendations are improve and edit the organic law about anti-corruption B.E. 2542 (1999) and the executive measures in the anti-corruption act B.E. 2551 (2008). These two laws should be combined to be one law in order to make the NACC (National Anti-Corruption Commission) the central agency for the integration of all anti-corruption activities in the public sector in Thailand and cooperation between Thailand and foreign states and foreign entities. By writing regulations that give greater authority to the NACC (National Anti-Corruption Commission) to sue public officials of any ill gotten assets and return those assets to public sector accounts. Create procedures for investigation of financial assets within commercial banks and require commercial banks to report possible corrupt activities and keep records of financial transactions for the purpose of creating a searchable history of any corrupt activities in Thailand and or internationally. Laws need to be created to make Commercial banks and Public Institutions keep financial data histories on all accounts, so that this data can be used in criminal investigations. By writing regulations to allow prosecution of public officials for corruption from within 5 years to within 10 years after they leave public office. Write new regulations by the NACC about standards of morality for public officials to create a standard of morality for solving problems of conflict of interest in the area of contractors and procurement in the public sector, promotion to higher positions in the public sector and control of corrupt populist policy projects.